

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEÉ, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

* Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grootte Markt n° 37-39, te Tongeren.**

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT

Drie maal per week 6 franks per jaar.
 Twee " " " 4 " " "
 Een " " " 2 " " "

Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
 De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
 Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.
 Reclamen, vermissen en andere artikelen vooraan of binnen in het blad: 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 12 MAART.

De Kamer.

De zitting van dinsdag werd op eene plechtige wijze geopend. De leden waren nagenoeg allen tegenwoordig en de openbare tribunen waren met nieuwsgierigen dicht bezet.

In de diplomatische tribunen waren alle gezantschappen vertegenwoordigd. Prins de Ligne en de heer Strauch, voorzitter der Afrikaansche Vereeniging, woonden de zitting bij. Zoovels was aangekondigd, heeft de heer Beer-naert, hoofd van het kabinet en tijdelijk gelast met het ministerie van buitenlandse zaken, aan de Kamer mededeeling gedaan van de stukken betrekkelijk den onzijdigen Staat van den Kongo, erkend door de konferentie van Berlyn.

De heer minister gaf vooreerst eener verklaring van het gouvernement, waarbij de toestand, door de konferentie in het leven geroepen, werd opgesomd. Vervolgens kondigde hij de neerlegging aan van een wetsontwerp waarbij de erkenning van den Kongostaat door België wordt goedgekeurd en las het vertoog der beweegredenen van dat wetsontwerp voor.

Sprekende eindigde met hulde te brengen aan den ondernemingsgeest, de volharding en de persoonlijke opofferingen van onzen Koning. Deze verklaringen werden door de rechterzij en een deel der linkerzij toegejuicht.

De heeren Thibaut en Nothomb drukten, namens een groot getal leden der rechterzij, hunne genegenheid uit voor de Afrikaansche Vereeniging en voor den nieuwen Staat waarvan Leopold II de stichter is. Laatstgenoemde voerde er eene hulde bij aan de Belgen welke, ten koste van hun leven, door hunne ontdekkingsreizen den tegenwoordigen uitlaat hebben voorbereid.

Op voorstel van den heer Thibaut is door het bureau eene commissie aangeduid om den Koning een adres van gelukwenschingen aan te bieden. Deze commissie is samengesteld uit de heeren De Lantsheere, voorzitter der Kamer, Malou, Frère, Simons, Thibaut, Bara en Pirmez.

Op verslag van den heer De Sadeleer werd de kiezing van den heer Lush-ver te Verviers, goedgekeurd zonder opmerkingen.

Daarna heeft de heer De Burlet, volksvertegenwoordiger en burgemeester van Nyvel eene redevoering uitgesproken, waarin hij den heer Rolin gedurende een uur lang op de pijnbank heeft gehouden, door hem den neus in zijne eigene onrechtvaardigheden te steken.

De gewezen minister verklaard hebbende dat de heer De Burlet, als veroordeelde — voor een politiek feit — door hem niet tot burgemeester kon benoemd worden, heeft spreker hem doen zien dat het gewezen ministerie zoo kieskeurig niet was om oud-veroordeelden tot ambtenaars van het gouvernement te benoemen.

De heer Olin, onder andere, heeft tot postmeester benoemd eenen gewezen schepene, voor schriftvervalsching veroordeeld tot 10 maanden gevang en vijf jaar berooving zijner burgerrechten. Hij was nog voor twee jaren onder het gewicht dier berooving toen gemeld ambt hem door den minister werd opgedragen.

En dan durven de gewezen ministers nog spreken van schandelijke benoemingen!

De heer Callier heeft, op 't einde der zitting, nog eens zijne vorige redevoering herhaald, waarna de Kamer heeft beslist dat de beraadslaging zal gesloten worden, nadat de heeren Wagner en Thibaut nog het woord zullen gevoerd hebben.

't Is meer dan tijd!

Rechten op de granen.

De Gazette des Campagnes stelt vast dat, volgens het Bulletin des Halles van Parijs, er in Frankrijk geene neiging tot opslag der granen bestaat ondanks de rechten van 3 en 6 frank per 100 kilos, op den invoer der vreemde granen, door de Fransche Kamer gestemd.

In Duitschland, alwaar de rechten ook aanzienlijk zijn verhoogd, wordt dezelfde toestand waargenomen. De rogge is er zelfs in daling.

Niettemin blijven de liberale dagbladen, aan de Nijvelsche volksvertegenwoordigers, die voorstellen een inkomrecht van eenen frank op de vreemde granen te heffen, den naam geven van *uithongeraars van het volk!*

Dat is weeral een bewijs van de rechtzinnigheid en de goede trouw der geuzendruppers, die de belangen van haren politieke winkel boven de belangen van het land stelt.

Schoolopziensers.

Uit Brussel wordt aan de Gazette de Liège geschreven dat Z. M. de Koning er 'vindelijk in toegestemd heeft dat eenige officieele schoolopziensers, die den ouderdom hebben bereikt om op pensioen te worden gesteld, uit hunnen dienst ontslagen worden.

Zoolang, voegt de korrespondent erbij, dat die klas van liberale ambtenaars, welke zooveel kwaad hebben gedaan, niet onthouden of grootelijks gewijzigd wordt, zullen wij den schoolvrede niet hebben.

De schoolopziensers zijn over 't algemeen onze grootste vijanden en gedragen zich sedert juni,

als of M. Van Humbeek nog hun opperhoofd ware.

Wij zijn dus aan Z. M. dank verschuldigd voor dat begin van voldoening, aan de wenschen der natie gegeven.

Provinciale Landbouw commissie.

Door koninklijk besluit van 17 februari laatsleden, zijn tot leden der provinciale landbouw commissie benoemd:

Voor het 5^e landbouw district: M. Meertens, G. van Vroenhoven, uitgaande lid.

Voor het 7^e landbouw district: M. Tyvaert Ch. te Mechelen a/M, uitgaande lid.

Voor het 10^e landbouw district: M. Neots, J. te Neer-Pelt.

Voor het 12^e landbouw district: M. Houben, J. te Op-Hoven.

Benoeemingen van burgemeesters en schepenen.

Door koninklijk besluit van den 5 maart, zijn benoemd in de volgende gemeenten van het arrondissement Tongeren:

Basheers, schepen C. Vandecan. — Bilsen, sch. J. L. Hauben. — Cortessem, sch. J. Oris en L. Ghysens. — Eben-Emael, sch. E. Jodogne. — Heers, sch. J. J. Ruison. — Horpmael, sch. H. D. Mathei. — Leuth, sch. T. Dirckx. — Wouteringen, sch. J. B. Poismans en X. Prosmans. — Ulbeek, sch. H. Claykens. — Vlytingen, burgemeester W. Notelaers, sch. G. Meurmans en P. Simenon.

Op den markt van heden donderdag waren te koop gesteld: 422 koeien, 55 kalveren, 10 schapen, 145 vette en 1177 magere varkens.

BINNENLAND

Aan de duivenliefhebbers. — M. De Volder, minister van justitie, heeft eenen omzendbrief naar al de procureurs-generaal gezonden en hen daarbij aangehaand de schietingen naar de duiven te doen bewaken.

Men verzeekt mij, zegt de minister, dat de duiven op die schietingen het voorwerp van wredeheid en slechte behandeling zijn, die onder de toepassing vallen van art. 561 van het strafwetboek.

Men zegt dat men de duiven een gedeelte van den bek afsnijdt en pennen uit hunne sterften trekt, opdat zij zich bij het vliegen niet zouden kunnen besturen.

Gij zult gelieven maatregelen te nemen om die inbreuken op de wet te ontdekken en de plichtigen aan de misdrijven voor de rechtbank te vervolgen!

Bravo! Het is nochtans te betreuren dat die omzendbrief niet van over lang werd uitgegeven.

Men meldt dat de heer Michiels, naturalist te Brussel, de huid van den walvisch van Oostende aangekocht heeft.

D... werkman te Brussel was sedert eenige dagen ziek. Een apotheker uit eene der wijken bereidde het geneesmiddel, door den dokter voorgeschreven. Bij den eersten lepel welke D... ervan innaam viel hij morsdood. De familie van den overledene, en de maatschappij van onderlingen bijstand, waarvan D... deelmaakte, hebben eene klacht bij het gerecht ingediend. Het parket heeft een onderzoek bevolen. De lijkschouwing zal bewijzen of er hier eene natuurlijke dood of eene vergiftiging bestaat.

Over eenige dagen hadden eenige mannen uit den Kaaldrisch, te Hamme, zich roemende op hunne komplaisante maag, den wensch uitgedrukt om eens ten volle hunne goesting te mogen eten. Eenige der bezoekers der herberg De Nachtegaal, met dezen wensch bekend, deden onder elkander eenen uitleg, ten einde gemelde eters eens aan het werk te zien. Deze smulpartij had dan wezentlijk plaats verleden maandag avond, en deze aardigheid had naar voornoemde herberg eene menigte wandelaars uitgelokt. Zes liefhebbers boden zich ter tafel aan.

Omze mannen zellen zich dadelijk aan het werk smulden dat het een plezier was om te zien en hunne acht-en-veertig groote pataten (circa 4 kilos) met eenen grooten halven stokvisch verdwenen, naarmate hunne vorken en tanden kletterend muziek maakten. — Vier der zes smeebollen aten hun reuzenmaal tot het laatste greintje op. Wie echter de plum behaalde was de Grijsse Matthijs, die op drie-en-twintig minuten zijne deel tot op den bodem leed knapte, met dees bijzonderheid, dat hij gedurende het eten nog ten minste een dozijn aardappels van zijne medematen die het te kwaad kregen opsmulde, daarna het overgeblevene van eene der porties er nog bij gewerkte, en voor een stopbertje een tarwe brood en een halve kilo kaas met greitigheid op at.

Niet een der gulsigaards is onpasselijk geweest!

Honneur et merci. Bekent met ons dat de Précurseur ongeluk speelt. In de kiezing van Philippeville stak het blad triumfantelijk zijn vlag uit — en nu nog zegt het publiek lachend: Och, trek uw vlag maar in. Maar het schoone van al is dat de Précurseur verleden week, bij de kiezing van Verviers alweer zijn vlag uitstak, ten minste

in zijn eerste editie, en met groot lawaai aankondigde, dat de liberale alweer gewonnen hadden te Verviers.

M. Van Dresse was gekozen met 21 stemmen. Grand succès, roept het blad uit, honneur aux électeurs Verviers! Honneur et merci! We hadden een knepke gegeven om het gezicht van den Précurseur te zien, toen hij bericht kreeg dat zijn victorie in een klopping veranderd was.

Zaterdag namiddag droeg men het H. Sacrament aan eenen zieke op het oogeblik dat de meisjesschool der Kerkstraat te Ledberg gedaan was. De kinderen zedden zich erbedig op de knieën, doch de mejuffer, die daar ook juist kwam, rood als een pioen, had den moed, met opgeheven hoofd, haren weg voorttegaan.

Nochtans geeft de geestelijkheid, in die klas de de lessen van Godsdienst: maar wat baat het indien de kinderen op die wijze door hunne mejuffer onderricht worden? Het is een waar komediespel en de ouders moeten uit de oogen zien indien zij begeeren dat hunne kinderen in hunne godsdienstige gevoelens volherden.

Cumberland te Antwerpen. — De gedachtenlezer Cumberland had een aantal personen uitgenoodigd in het Hotel St-Antoine, om tegenwoordig te zijn aan de eerste proefnemingen. Behalve de leden der pers waren daar leden van den gemeenteraad, van den handel, van de balie, van den staf der burgerwacht, enz. Verschillende personen werden aan eene proefneming onderworpen.

Men denkt sterk en aanhoudend op dit dat voorwerp in de kamer; daarna blinndocht zich Cumberland, legt de hand met het bovengedeelte tegen het voorhoofd van zijn stuip en begint de opvoering. Van de vijf proefnemingen mislukte er slechts eene.

MM. Malissart, Mols, de Terwagne, Van Calster en Gittens werden nu gelast eene doekspeld, op afstand van 1000 meters in den omtrek, te gaan verbergen. Cumberland, nadat de commissie terug gekomen was, deed eenen ijzerdraad rond den pols van M. Malissart, hield dezen draad en tevens de hand met dunn en wijsvinger vast, en verliet het hotel, gevolgd van eenen stroom van volk. Hij ging gelinndocht recht de Groenplaats op, sloeg rechts in en trad in den winkel van M. J. Buleus, doorzocht links en rechts het magazijn, doch zonder te gelukken.

Eensklaps keerde Cumberland op zijne stappen terug, sloeg het Hesperenstraatje in en recht op een huis aan; doch volgde driftig de Molkmart tot op zekeren afstand. Nogmaals keerde hij terug, bleef staan en tastte, dicht bij het hooger bedoelde huis rond en sloeg daarop den weg in der Eiermarkt. Ook van daar keerde hij terug en hield nogmaals stil bij gezegd huis, waarna hij driftig eene woning binnentrad, doch hetzelfde andermaal verliet.

Nu was de vond gedaan; het naastgelegen huis n° 45, tegenover het Hesperenstraatje, was het huis waar de commissie de doekspeld verborgen had. M. Malissart, als meeslepende, trok Cumberland, binnen en een minuut later kwam hij buiten en hield de speld triumfant in de hoogte. Men had ze verbergen achter eenen kantoer almanak.

Het publiek dat de straat opkropte, juchte den vinder lidrichtig toe en leidde hem triumfant terug naar het Hotel St-Antoine. De politie was niet in machte om de volksbeweging te bedwingen en meer dan eens dreigde men Cumberland omver te loopen. M. Gits, schepene, is op gegeven oogenblik tusschen getreden om het publiek te doen achteruit gaan.

Met een woord, de proef is volkomen gelukt.

Men schrijft uit Bergen, 9 maart:

Men spreekt, zoo het schijnt, op dit oogenblik te La Louvière van niets anders dan van de verdwijning van een koopman, oud officier van ons leger. Volgens geruchten die in omloop zijn, zou hij met de medehulp van een tweeden persoon, voor 400,000 fr. valsche wissels uitgegeven hebben. Beiden zijn sedert 25 februari verdwenen, en eerst donderdag bestleden werd er tegen hen eene klacht ingediend. Wij deelen dit gewichtig nieuws onder alle voorbehouding mede.

De werkstaking loopt ten einde. De ellende is overgroot. Nergens wordt de rust gestoord.

Men heeft in Frankrijk verloren prospectussen uit te geven die gemaakt zijn gelijk bankbrieven. Men zou niet slecht doen het ook in België te verbieden. Men maakt tegenwoordig zulke brieven die zeer goed aan banknoten gelijken en waarmede men menschen, die niet gewoon zijn bankbrieven te zien, lichtelijk bedriegen kan. Men drukte vroeger op de bedoelde brieven, die men uitdeelt om zekere magazijnen of nijveraars aan te bevelen: Cent farces. Men gaat nu verder en men stelt er op, gelijk op de wezentlijke bankbrieven cent francs. Als men wel oplet, ziet men dat men spreekt van den prijs der aangeprezen koopwaar, maar ongelverde of weinig oplettende menschen kunnen er lichtelijk mede bedrogen worden.

Neen, moederken, sprak een burger tot eene vrouw die bedelde; gij krijgt niets. Ik heb reeds een tiental bedelaars hetzelfde gezegd; men kan niet aan alle arme menschen geven.

De Trouwstigen. — De bestuurder van een agentschap voor huwelijken, vrtelie onlangs, dat de weduwen en jonge dochters aan wie hij een

man voorstelt, onveranderlijk antwoorden door de drie volgende kwestien.

— Hoe ziet hij er uit? Vragen de jonge meisjes.

— Wat positie heeft hij? vragen weduwen.

— Haast u, waar is hij? roepen de reeds rijpe weduwen en oude jonge dochters.

Wie het laait licht, licht het best. — Een opder bespeurt op zekeren avond, dat hij zijn geld verteerd heeft. In eens overvalt hem een stortregen. Hij stap in een rijtuig en laat zich naar een der buitensijden varen. Nauwelijks zit hij, of hij herinnert zich dat hij noch geld op zak, om den koetsier te betalen, noch 't huis heeft, doch zorgeloos als altijd, vertrouwt hij dat zijn goede genies hem wel uit verlegenheid zal redden. Het middel is weldra gevonden. Niet ver van zijn woning, laat hij den koetsier stilsthouden en stap uit.

Zeg eens, vriend, ik laat daar een goudstukje in het rijtuig vallen, hebt gij ook een steekken voor mij om te zoeken? De koetsier zegt dat hij geen steekken heeft en rijdt door, zijnen kaland achterlatende.

BUITENLAND

Frankrijk.

Over eenigen tijd werd in een koopmanshuis te Marseille eene aanzienlijke som geld gestolen, die door een der huisgenooten moest gestolen zijn, maar de dief was niet te vinden.

Een ontslagen galiboef, Lavino, die reeds op galieën van zijne sluwe streken had doen spreken, wees in deze verlegenheid den koopman het rechte spoor. Lavino liet zich eene lijst geven van het geheele dienstpersoneel en verzocht den koopman al de huisbedienden den volgenden dag te verzamelen in eene kamer van het huis, die door eene tusschenruimte van een volgend vertrek was gescheiden.

Den anderen dag verscheen Lavino met een zwarten haan onder den arm, liet de luiken der ineenlopende kamers sluiten, zoodat een geluimzig duister kerselste, platte licht bij de tusschenruimte en koningde een bedrukt aensch, dat zij allen, een voor een, bij nu naan zouden worden opgesproken, hem moesten voorlijtrokken, de hand leggen op den rug van de manna, dien Lavino bij de poelen vasthield, en zoo overgaan in het andere vertrek. De onschuldigen hebben niets te vrezen. — riep hij uit, — maar ik waarschuw u; zoodra de schuldige zijne hand legt op den haan, kraakt hij en de dooivel komt om den dief naar de hel te slepen.

Het personeel trok voorbij, doch... geenhanen-gekraai deed zich hooren.

Eloch... zoodra de laatste bediende in het andere vertrek was gekomen, liet Lavino de luiken openen en beval den bedienden hunne hand niet te steken. Alle handen waren van binnen met zwarte vlekken bezoeeld, alleen een kamermeisje had de handen schoon en rein. « Gij zijt de drevege! » bulderde Lavino, en het meisje viel op de knieën en bekende hare schuld. Lavino had zijnen haan met roet en zwartsel bestreken, en de schuldige, bang zich aan de proef te wagen, was in het donker voorbijgegaan zonder den haan aan te raken. Dieven vangt men met dieven.

Politiek overzicht

De Observator Romains meldt, dat prins Bismarck dezer dagen met een lid van het pruisische Heerenhuis in gesprek is geweest over de thans hangende politieke vraagstukken, voornamelijk over de romeinse kwestie. De Rijkskanselier zegde: « De romeinse kwestie kan nog niet opgelost worden, en de schuld ligt aan de politiek van Italië, welke op allerlei wijze de plannen van den H. Stoel bevordert. Het liberale Italië bevindt zich op den weg die tot zelfmoord leidt. Het verget onder welke voorwaarden, onder welke omstandigheden het zijn bestaan verworven heeft. Het vergeet dat de welwillendheid van Europa, toen dit Italië's eenheid duldde, slechts eene praal heeft willen nemen, welke nu ongunstig dreigt uit te vallen. Het liberale Italië is bijna het land van het vasteland geworden. »

Het is stellig, dat binnen kort groote veranderingen betreffende Italië zullen voorvallen, dat thans bezig is met zich in buitenlandse koloniale avonturen totaal te ruïneren.

Uit Soekim wordt gemeld, dat door de Engelsche ruitery in de onstreken eene verkenning is gedaan, waarbij bleek dat eene vijandelijke macht van ongeveer 10,000 man in de nabijheid stond.

Blijkens te Londen ontvingen berichten uit het hoofdkwartier te Kortji (Soedan) begint de lichte ondergragelij te worden en heeft zij reeds vele koetsen onder de troepen doen ontsaan. De tijdingen betreffende het garizoen van Kassala zijn bij voortdurend ongunstig. Deze bezetting, welke bij eenen nival eene bloedsige nederlaag leed, wordt thans door de hoerdsmoed bezocht en men gelooft dat zij weldra zich zal moeten overgeven. De brigade Brackendary heeft op haren terugtocht naar Moravi en Kortji verscheidene rampen moeten verdruren. Eenige van hare schepen braken midden in de watervalten; drie officiers en vier soldaten zijn daarbij omgekomen.